

XXXIV.

Forslag til Lov

om

Forlængelse af Gyldigheden af midlertidig Lov Nr. 307 af 29. Juni 1945 om Tillæg til Indkvarteringslovgivningen.(Fremsat i Landstinget den 20. November 1946 af Indenrigsminister *Kjær*).

§ 1.

Bestemmelserne i midlertidig Lov Nr. 307 af 29. Juni 1945 om Tillæg til Indkvarteringslovgivningen har Gyldighed indtil Udgangen af December Maaned 1947, medmindre Loven forinden ophæves ved kongelig Anordning.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1947.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Midlertidig Lov Nr. 307 af 29. Juni 1945 om Tillæg til Indkvarteringslovgivningen udløber efter dens § 7 med Udgangen af December 1946. Idet der med Hensyn til Begrundelsen af Lovens Regler henvises til de Bemærkninger, der ledsagede Forslaget til denne Lov, Rigsdagstidende 1945, Tillæg A., Sp. 167—68, skal her oplyses, at der for Tiden i Henhold til denne Lov — foruden til de allierede Militærmyndigheder — er rekvireret Lokalteter til Brug for Indkvartering af mere end 50 000 af de her i Landet værende tyske og allierede Flygtninge. Endvidere er der rekvireret Lokaler til Brug for danske Myndigheder i Anledning af de dem efter Besættelsestiden paa-lagte særlige Opgaver, herunder navnlig Udrensnngen.

Da der stadig er en Del allieret Militær her i Landet, og da det ikke kan forventes, at de til Brug for Flygtningeforlægninger beslaglagte Ejendomme vil kunne rømmes inden Aarets Udgang, ligesom de

Myndighederne paa hvilende ekstraordinære Opgaver ikke kan forventes endeligt løst i indeværende Aar, foreslaas Loven forlænget indtil Udgangen af December Maaned 1947, dog saaledes at Loven forinden kan ophæves ved kgl. Anordning.

Lovens Anvendelse for at tilvejebringe fornødne Lokaler m. v. til andre Formaal end Indkvartering af allieret Militær og Flygtningene har givet Anledning til en Del Tvivl, idet man har hæftet sig ved, at kun det allierede Militærs og Flygtningenes Lokalebehov har været nævnt i Forbindelse med Lovens Tilbliven. Da det imidlertid er givet, at disse Behov kun har været nævnt som Eksempler, og da Lovens Ord ikke er til Hinder for, at den benyttes ogsaa i andre Tilfælde, hvor „de bestaaende særlige Forhold gør det nødvendigt“, har man ikke anset det for nødvendigt samtidig med den foreslaaede Forlængelse af Lovens Regler at foreslaa en ændret Affattelse.